

عاقبت کنترل و نظارت بیش از حد کودکان

نتایج جدیدترین تحقیقات نشان می دهد که کنترل و نظارت بیش از حد کودکان توسط والدین، تاثیر منفی بر سلامت و رفتار آن ها می گذارد. والدینی که کودکان خود را بیش از حد کنترل می کنند، مانع رشد ظرفیت ها و توانایی های آن ها می شوند. به گزارش خبرنگار این، والدین که به عنوان والدین هلی کوپتری شناخته می شوند، والدینی هستند که بیش از حد درگیر زندگی فرزندانشان می شوند و اجازه انجام کاری را به آن ها نمی دهند. هدایت هر حرکتی که یک کودک نوپا انجام می دهد، ممکن است توانایی کودک برای مدیریت احساسات و رفتار را تضعیف کند. بر اساس نتایج این مطالعه که در انجمن روان شناسی آمریکا انجام شده، کودکان نیاز به فضا برای یادگیری و رشد دارند. دکتر «نیکل پری» از دانشگاه مینه سوتا اظهار کرد: «کودکان با داشتن چنین والدینی، کمتر قادر به مقابله با چالش های خود هستند و در سنین بالاتر با مشکلاتی مواجه خواهند شد. آن ها نمی توانند احساس و رفتار خود را تنظیم کنند و در مدرسه نیز در تعامل با دوستان با چالش مواجه می شوند.» نتایج این تحقیق نشان داد که کنترل بیش از حد والدین منجر به کاهش کنترل عواطف و رفتار در سن پنج سالگی و بروز مشکلات عاطفی در سن ۱۰ سالگی خواهد شد و مهارت های اجتماعی آن ها در این سنین، کاهش می یابد. محققان در این مطالعه روی ۴۲۲ کودک طی هشت سال تحقیق کردند. البته این بررسی نیاز به والدین در شرایط حساس را رد نمی کند و حاکی از آن است که والدین نقش مهمی در کمک به فرزندان برای یادگیری استقلال در احساسات و رفتار دارند، اما نباید کنترل بیش از حد آن ها مانعی برای رشد کودک شود. نتایج این مطالعه در مجله Psychobiology Development منتشر شده است.

پیامک های شما

لطفا در سوالات خود «سن، میزان تحصیلات، شغل، سطح اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود و خانواده» (همین اطلاعات را در باره فرد مقابل خود) درج کنید
اخذای پیامک کلمه «مشاوره» را بنویسید

راه ارتباطی: ماسد تلگرام و پیام رسان های داخلی

شماره پیامک ۰۹۲۱۵۲۰۳۹۱۵ ۲۰۰۹۹۹

✉ پسر ۲۰ ساله است و اعتیاد به خوردن تریاک دارد. به مراکز ترک اعتیاد اعتماد ندارم چون برخی رفته اند آن جا و بعد از برگشت دوباره مصرف کننده شده اند. بهترین راهی که می توانم به او کمک کنم تا از این متخلف بیرون بیاید، چیست؟
✉ دختری هستم ۲۰ ساله که ۹ ماه است با مردی از دواج کرده ام که همدیگر را به شدت دوست داریم؛ اما شوهرم بعضی وقت ها کارهایی انجام می دهد که من از آن ها دلخور می شوم. لطفا من را راهنمایی کنید که چطور راجع به این مسئله بی تفاوت باشم؟
✉ چند سالی می شود که مادرمان را از دست داده ایم و پدرم وضع مالی اش خوب است. پدرم اگر یک هفته مرانیبند، یک رنگ نمی زند؛ اتفاق درامد یک خبری از پسر بزرگش بگیرد. او ۶۴ ساله و من ۴۰ ساله ام.

🕒 هر وقت به آینده فکر می کنم از زندگی ناامید می شوم. دختری ۱۸ ساله، پشت کنکوری هستم. وضع مالی پدرم هم خیلی معمولی است. امید و انگیزه ای برای رسیدن به موفقیت در آینده ندارم. فقط منتظرم تا بیستم روزگار چه تصمیمی برایم می گیرد.

عوارض اجتماعی و روانی شرکت در پیش بینی نتایج فوتبال به امید برنده شدن در قرعه کشی های آن

آسیب های سیل قرعه کشی ها در تلویزیون

دکتر مهدی سوداوری | روان شناس

بررسی چندین روزنامه و سایت ورزشی به همراه نظر کارشناسان و بررسی نتایجی که تیم ها تا قبل از بازی امروزشان گرفته اند به امید برنده شدن جایزه یک میلیونی و حتی یک دستگاه ۲۰۶، آرزوی بسیاری از جوانان طرفدار فوتبال شده است. از زمان شروع جام جهانی ۲۰۱۸ در روسیه، شبکه ۳ شب با ویژه برنامه جام جهانی همان خانه های ایرانی های فوتبال دوست بود و تا یکشنبه هفته آینده هم این برنامه ادامه خواهد داشت. نکته قابل تامل درباره این برنامه، تهیه کنندگان هستند که برای جذب مخاطب به ابتدایی ترین روش های بازاریابی یعنی اهدای جایزه، روی آورده اند. این شیوه به شدت قدیمی، عوارض روحی و روانی زیادی برای مخاطبان به همراه دارد و توقع می رفت که کارشناسان زیادی در این حوزه اظهار نظر کنند و مانع ادامه یافتن آن شوند.

لذت نبرد از تماشای فوتبال

اولین مورد از عوارض نامناسب شرکت در این پیش بینی ها به امید برنده شدن، لذت نبرد از تماشای مسابقات است. فردی که نتیجه خاصی را پیش بینی کرده، در طول تماشای بازی بیشتر به احتمال برد و باخت خود در مسابقه پیش بینی فکر می کند تا لذت نبرد از یک رقابت ورزشی مفرح که هم باعث تخلیه هیجان می شود و هم برای عده ای باعث لذت روحی. در این مواقع با هر تغییر نتیجه، آه از نهاد برخی بلند می شود که بخت بردن جایزه اصلی را از دست داده اند.

امید به شانس برای موفقیت

عارضه دوم، تبلیغ اتکاء به شانس و اقبال برای موفقیت است. واضح به نظر می رسد احتمال بسیار کمی دارد که از میان چند میلیون شرکت کننده نام نفر به عنوان برنده خارج شود. اما در این برنامه، بردن با عنوان هایی همچون «فرد خوش شانس» و «برنده خوشبخت» به صورت یک شیوه موفقیت خاص تبلیغ می شود. این رفتار به معنای آن است که برای موفقیت تنها باید شانس داشت. افزایش تقدیر گرایی و باور شانس به عنوان مهم ترین عامل موفقیت روحیه کار و تلاش را خدشه دار می کند. در شرایطی که کشور

زمان مفیدی که صد و سیما هدر می دهد

در پایان می توان به صرف وقت مفید سانه ملی برای قرعه کشی هم نگاهی انداخت. وقتی که می توانست برای آموزش، دادن اطلاعات مفید به بیننده یا حتی تحلیل های کارشناسی بازی های برگزار شده استفاده شود. از جوعومی و توجه زیادی که مردم به جام جهانی نشان می دهند می توان برای تشویق و توسعه ورزش قهرمانی و ورزش عمومی استفاده کرد. هیجان وافر کودکان و نوجوانان به خصوص بعد از بازی های درخشان تیم ملی ایران، زمانی برای کشف استعداد و ایجاد آرزو ها و اهداف بزرگ در آنان است و می توان از این هیجان برای تشویق آن ها به تلاش بیشتر برای موفقیت، با بررسی نمونه های شاخص افرادی که از هیچ به همه چیز رسیده اند، استفاده کرد اما این هیجان معطوف به بردن یک جایزه یک میلیون تومانی یا یک دستگاه ۲۰۶ برای پیش بینی نتیجه بازی ها شده است. جایزه ای که همیشه برای مردم سوال است که از کجایم آید و چرا به بعضی ها داده می شود و ضرورت اهدایش هم به درستی توضیح داده نمی شود.

احساس ناکامی بعد از برنده نشدن

تحقیقات روان شناسی نشان داده که افراد غمگین از لحاظ اقتصادی به گزینه های کمتری ملزم می شوند. در مقابل گزینه های بیشتر در آینده گرایش دارند. افراد غمگین ترجیح می دهند همین الان یک میلیون تومان پول نقد بگیرند تا مثلاً در سه ماه آینده مبلغ ۱۰ میلیون تومان دریافت کنند. در واقع غمگین بودن احساس ناکامی ناشی از برنده نشدن در قرعه کشی، هزینه اقتصادی زیادی به افراد تحمیل می کند. برخلاف تصور عمومی که شرکت در این گونه قرعه کشی ها را بدون ضرر ارزیابی می کنند، جملاتی مانند «حالا چیزی از دست نمدید» و «خرجی نداره که...» فاقد پشتوانه علمی هستند. شرکت در قرعه کشی و باخت، باعث کاهش تمایل به کسب ثروت در آینده خواهد شد که از این رهگذر ضرر اقتصادی بزرگی به فرد وارد می شود.

چرا حواس برخی خانم های ۴۰ سال به بالا به شوهران شان نیست؟!

از روان شناس محترم سوال می کنم واقعا چي شده که خانم های ۴۰ سال به بالای جمعیت فعلی جامعه، بیشتر شان نمی بینند نیازهای همسران شان را تأمین کنند و آنان با داشتن عروس و داماد با مشکل مواجه شده اند. لطفا درباره این موضوع بررسی کنید.

زهره حسینی | مشاور و دانش آموز خسته دانشگاه علامه طباطبائی

همان طور که زندگی مشترک در گذر زمان شکل می گیرد، ریشه مشکلات فعلی را هم باید در گذشته زندگی مشترک جست و جو کرد. بیشتر افرادی که در سنین بالا با وجود گذشت زمان زیادی از شروع زندگی مشترک با مشکل مواجه می شوند روابط ناشویی آن ها سر دو مشکل ساز می شود، به طور قطع در گذشته اختلافاتی داشته اند که به آن ها رسیدگی نشده و این اختلافات را رها کرده اند. در اصل انتظار می رود که زوج ها در ابتدای ازدواج به دلیل نابخشودنی ها، نداشته شدن از حساسیت ها و علایق یکدیگر، ناآگاهی از تفاوت های جنسی زن و مرد و... دچار مشکلات بیشتری باشند و با کسب تجارب بیشتر، مهارت های ناشویی بهتر، آشنایی عمیق تر از یکدیگر در طول زندگی مشترک از مشکلات ناشویی شان کاسته و بر رضایتمندی ناشویی شان افزوده شود اما همیشه این طور نیست.

علل کاهش رضایت زوجین از یکدیگر

بهتر است بدانیم تا دوام زندگی مشترک همیشه به معنای بهبود رضایت از زندگی مشترک نیست بلکه گاهی به معنای سازگاری از سر ناچار و اجبار است و حتی برخی منتظر فرصت هستند تا با سر و سامان گرفتن فرزندان، زندگی مشترک را رها

هیچ سنخیتی با پسر مورد علاقه ام ندارم

پسری را دوست دارم که هیچ سنخیتی با او ندارم. فقط اخلاقش خوب است. چه کنم؟ حرف آخر را پدرش خواهد زد. او قد بلند، لیسانس، پولدار و من برعکس او هستم. هیچی ندارم.

راهله فارسی | مشاور

دوست گرایی، می دانم که ازدواج با فردی که دوستش داری، خیلی حس خوبی دارد اما شما در پیامک تان سن خود و طرف مقابل تان را بیان نکردید چون گاهی این دوست داشتن ها به دلیل هیجانات سنی به وجود می آید اما در این زمینه نکات خیلی مهمی نیاز است تا از دواج بتواند ادامه خوبی داشته باشد و این که عشق شما پایدار بماند.

نداشتن تناسب را شوخی نگیرید

تأثیر سنخیت در ازدواج با یک فرد، مساوی است با پیوند با یک خانواده و فامیل. به همین دلیل خانواده دختر و پسر و خودشان باید با هم در لحاظ دینی، فرهنگی و اخلاقی سنخیت و تناسب داشته باشند. در مسئله انتخاب همسر، معقول نیست که فرد بگوید: «من می خواهم با خود این فرد ازدواج کنم و کاری به خانواده فرد مقابل ندارم» زیرا فرد مقابل (همسر) جزئی از همان خانواده و فامیل و شاخه ای از همان درخت است و این شاخه از ریشه های همان درخت تغذیه کرده است. بر این اساس بسیاری از صفات اخلاقی، روحی، عقلی و جسمی آن خانواده از طریق وراثت، تربیت، محیط و عادت به او منتقل شده است. اگر فرد با خانواده و فامیل همسرش کاری نداشته باشد، آنان با او کار دارند. هرگز نمی توان همسر را از آنان و آنان را از همسر جدا دانست.

متعهد و مسئولیت پذیر باشید

تفاوت سطح اقتصادی خانواده ها، تفاوت در محل تولد و زندگی به طور مثال تهرانی بودن یا شهرستانی بودن و حتی تفاوت در گویش ها و لهجه های خانواده ها لزوماً به عنوان معیار هم کفو نبودن یا همسان نبودن تلقی نمی شود و نمی تواند امکان ازدواج دو جوان و واجد شرایط، متعهد و